

kunde man senere under mere heldige og normale Forhold paa ny have taget Spørgsmaalet frem om Tilskuddet til Sygekasserne. Men da der i det andet høje Ting har været en overvejende Stemning for nu helt at slette Maksimalkaksterne, og da Forslaget der er enstemmigt vedtaget, som den højtærede Minister har gjort opmærksom paa, og da det maa erkendes, at de nye Fordelingsregler har virket ret heldigt, kan jeg dog for mit Vedkommende gaa med til helt at stryge Maksimalsatserne, og jeg skal derfor paa mit Partis og egne Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse.

Oluf Jensen: Fra vor Side er vi enige med den ærede sidste Taler fra Venstres Side (Dalsgaard) i, at det heldigste havde været, om man nu gik til det samme, som man gik til i 1918, blot at suspendere Maksimalkaksterne, og jeg er ogsaa enigi, at det havde været heldigere, om man havde ventet nogen Tid, inden man tog endelig Bestemmelse med Hensyn til Maksimalkaksterne. Dette Standpunkt blev ogsaa gjort gældende af det konservative Folkepartis Repræsentant i det Udvalg, som efter Sygekasselovens § 6 er nedsat, og som inden Lovforslagets Forelæggelse havde en Konference med Ministeriet, idet man hævdede, at det nærmest var Dyrtiden og de dermed følgende Forhold, der gjorde, at Maksimalkaksterne nu absolut ikke svarede til de Takster, der blev fastsat i sin Tid, da der endnu ikke var Dyrtid, og at det derfor var rimeligt, at vi her ligesom i alle andre Forhold, der er en Følge af Dyrtiden, foretog en midlertidig Ophævelse af disse Bestemmelser. Den Ophævelses Varighed var vi villige til at sætte til 2 Aar; saa kunde vi til den Tid se, om Forholdene havde forandret sig eller bedret sig, saa at man kunde træffe Bestemmelse om en endelig Ophævelse af Maksimalkaksterne. Man mente altsaa, at ligesom ved andre midlertidige Dyrtidsforslag skulde Midlertidigheden ogsaa gælde her for Sygekasserne. Det er allerede blevet sagt, at dette Forslag ikke vandt Tilslutning hverken i Udvalget eller i Folketinget fra de 3 andre Partiers Side, og altsaa er det haabløst for os at stille Forslag i den Retning. Jeg kan derfor tiltræde den sidste ærede Talers Udtalelse; ogsaa vi vil gaa med til den endelige Ophævelse af Maksimalkaksterne og til ikke at forlange Udvalg, skønt vi, som sagt, kunde have ønsket, at Ophævelsen var blevet begrænset til 2 Aar. Vi havde ogsaa en anden Grund til

eventuelt at ønske en Udvalgsbehandling, idet der er forskellige Forhold vedrørende Sygekasseloven, som vi kunde have ønsket ændret; men da den højtærede Minister i Folketinget er fremkommet med en Udtalelse om, at det vil kunne ske ved Behandlingen af et Lovforslag, der vil fremkomme om Invaliditetsforsørgelse, idet det der bliver nødvendigt at foretage forskellige Ændringer i Sygekasseloven, kan vi ogsaa af den Grund frafalde, at der nedsættes Udvalg om dette Lovforslag; jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den foreliggende Skikkelse.

Lewinsky: Da vi for 2 Aar siden behandlede et lignende Lovforslag som dette, blev der saavel fra Ordføreren for Venstre som fra det konservative Folkepartis Side udtalt, at naar man nu gik til Ophævelsen af disse Maksimalgrænser, vilde man neppe nogen Sinde komme tilbage til dem. Vi fra vor Side har aldrig nogen Sinde været Tilhængere af Maksimalgrænsen; vi fandt den uheldig, men skønnede, at af Hensyn til de foreliggende Omstændigheder var det nødvendigt at gaa med til den i 1915. Det er derfor naturligt, at vi kun med Glæde hilser, at man nu gaar med til en endelig Ophævelse af disse Maksimalkakster. De er i og for sig unaturlige, idet der i Sygekasselovens § 13 allerede i Forvejen findes Grænser for det Tilskud, som ydes til Sygekasserne fra Statens Side. Naar man til Slut sætter en Maksimalgrænse, ophæver man i Virkeligheden den Bestemmelse, man først har truffet i Sygekasselovens § 13. Disse modsigende Bestemmelser bliver man nu af med, og vi fra vor Side hilser derfor med Tilfredshed dette lille Lovforslag om Ophævelse af Maksimalgrænser. Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Vejstrup: Ogsaa jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Det er rigtigt, saaledes som det er oplyst under denne Forhandling, at da vi i 1915 drøftede Sygekasseloven, var der stærk Uenighed i Udvalget om, hvorvidt man skulde gaa med til disse Maksimalkakster eller ikke. Jeg for mit personlige Vedkommende har altid stillet mig skeptisk overfor dette Spørgsmaal, om man skulde fastsætte Maksimalgrænse for Tilskuddet til Sygekasserne, og det har jeg gjort af to Grunde, for det første, fordi man ikke var i Stand til at fastsætte bestemte